

ชื่อเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะโรงเรียนตราสารประชาสამัคคี พ.ศ. 2566

ผู้วิจัย นางปาณิสรา ร่องเมือง

ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

บทคัดย่อการประเมินครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ ๑) เพื่อประเมินหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะโรงเรียนตระกาศประชาสามัคคี พ.ศ. ๒๕๖๖ ๒) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะ โรงเรียนตระกาศประชาสามัคคี พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยใช้เทคนิคการประเมินแบบ CIPPIEST Model ตามแนวคิดของ Stufflebeam and Shinkfeld (๒๐๐๗) ประกอบด้วย การประเมินใน ๘ ด้าน คือ ด้านสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) ด้านกระบวนการ (Process Evaluation) ด้านผลผลิต (Product Evaluation) ด้านผลกระทบ (Impact Evaluation) ด้านประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation) ด้านความยั่งยืน (Sustainability Evaluation) และด้านการถ่ายทอดส่งต่อ (Transportability Evaluation)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในประเมินครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มที่ ๑ ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน ๔๐ คน กลุ่มที่ ๒ นักเรียนโรงเรียนตระกาศประชาสามัคคี จำนวน ๑๘๗ คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) กลุ่มที่ ๓ กลุ่มเป้าหมาย สำหรับการเก็บข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม (Focus group) ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน ๑๕ คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของทาโร ยามาเน (Yamane) ระยะเวลาที่ใช้ในการประเมิน คือ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี ๔ ฉบับ คือ ฉบับที่ ๑ แบบสอบถามความคิดเห็นผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานใช้สอบถามย่อย ๘ ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายทอดส่งต่อ จำนวน ๔๕ ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง ๐.๒๓ - ๐.๘๖ ๘๖ และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๙๖ ฉบับที่ ๒ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร จำนวน ๒๐ ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง ๐.๒๕ - ๐.๘๒ และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๙๕ และฉบับที่ ๓ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus group Discussion) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการวิจัยพบว่า ๑. ผลการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะ โรงเรียนตระกาศประชาสามัคคี พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยใช้เทคนิคการประเมินแบบ CIPPIEST Model โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($x = ๔.๖๕, 5.D.=๖$) ข้อที่มีระดับคุณภาพมากที่สุด ๓ ลำดับแรก คือ ด้านผลผลิต (P: Product) อยู่ในระดับมากที่สุด ($x = ๔.๖๗$) นอกจากนี้ในด้านการถ่ายทอดส่งต่อยังพบข้อจำกัดในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูภายในโรงเรียน และการเผยแพร่แนวทางปฏิบัติที่สุโรงเรียนเครือข่ายยังไม่เป็นรูปธรรมเท่าที่ควร

ส่วนในด้านการผลกระทบการติดตามและประเมินผลระยะยาวของหลักสูตรต่อพฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนยังไม่เป็นระบบ และขาดการวิเคราะห์ผลลัพธ์เพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องจากผลการวิจัยดังกล่าว

สามารถสังเคราะห์ข้อเสนอแนะที่สำคัญเพื่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะ ได้แก่ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครูอย่างต่อเนื่องในเรื่องการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดสมรรถนะ การจัดทำและใช้ฐานข้อมูลแหล่งเรียนรู้ในชุมชนเพื่อบูรณาการเข้ากับหน่วยการเรียนรู้ การบริหารการเรียนรู้แบบองค์รวม (Holistic Learning) การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน (Community-Based Learning) รวมถึงการจัดตั้งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) เพื่อสร้างเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครู ตลอดจนการพัฒนาระบบติดตาม ประเมินผล และการถ่ายทอดความรู้ให้สามารถนำไปใช้ในวงกว้างได้อย่างยั่งยืนกล่าวโดยสรุป

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะในบริบทของโรงเรียนตระกาศประชาสามัคคีควรดำเนินไปอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมทุกมิติของกระบวนการเรียนรู้ โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างครู ผู้บริหาร ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อให้หลักสูตรสามารถเสริมสร้างสมรรถนะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ ได้อย่างแท้จริง

ที่อยู่อ้างอิง (URL) : <https://publish.vichakan.net/show/1462>

วันที่ดำเนินการเผยแพร่ : 4 สิงหาคม 2568

พิมพ์ : วันที่ 4 มิถุนายน 2569 เวลา 19.02 น.